

PÍSEŇ 0158

Zaspívám Pánu svému

1. Za - zpí - vám Pá - nu své - mu o je - ho vi - ni - ci,

ně - kdy slav - ně mi - lé - mu své - mu do - bro - din - ci, kte -

- rouž - to z lás - ky své so - bě vzdě - lal byl k o - zdo - bě:

hod - né o tom zpí - va - ti, pří - klad so - bě brá - ti.

2. Vinici svou Pán vštípil na vrchu úrodném
v místě, které oblíbil, nad jiné příhodném,
kterou i plotem ohradil a kmenem vysadil
výborným, i kamení škodlivé vybral z ní.
3. A lis i věži vzdělav, již čekal ovoce:
ale nic nedočekav, jal se horlit prudce.
Vždyť mu místo chutných hroznů ošklivou a hroznou
neřest ovoce zlého přinesla trpkého.
4. Již tedy - Pán dí - pojd'te, a v této rúznici
mezi mnou a mou suď'te nevděčnou vinicí.
Co jsem ještě měl činiti? Co víc obmysliti,
když i dlouhočekání mé šlo jen v zmrhání?
5. Proto, co myslím nyní, již vám to ukáži.
Vinici své svou péči pryč vezmu i stráží.
Odejmu plot, hradbu vzdálím, sem i tam rozválím.
I přijde na spuštění v mém se jí zhoštění.
6. Tak jsme i my hřešili proti tvé milosti
a kázně zasloužili svou mnohou bujností,
po dlouhém nám shovívání žes sáhl k švihání,
spravednost poznáváme, hanbu odtud máme.
7. Avšak se vždy těšíme tvému smilování,
že nenecháš, věříme, věčně v pošlapání,
shledáš rozptýlené zase v libém tobě čase
a v nás obnovíš sobě svou církev k ozdobě.
8. Ó Bože, jenžs nás přijal, plané ratolesti,
namísto těch, ježs vyťal, dej ovoce nésti.
Nedej zůstatí planými, k ohni oddanými,
ale tvou až k věčnosti ať kvetem milostí.

T: Iz 5,1-7; Ř 11,17-21 (Hospodinova vinice) / Jan Amos
Komenský, Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979
M: *Ó světe, milý světe*, nápěv české světské písně / Písně
chval Božských, 1561

PÍSEŇ 0157

Vzdávám ti, Bože, chválu svou

1. Vzdá-vám ti, Bo - že, chvá - lu svou, zpí - vat chci pí - seň já - sa - vou, mou

zá - chra - nou se stá - váš sám, chceš vzdá - lit mne všem ná - stra-hám.

2. Právem ses, Králi, rozhněval, /
svůj soud si vynes, vinu znal, /
však láska tvá, odpuštění, /
mou tíseň v radost promění.
3. Dáš pít ze spásy pramenů, /
vzácný je den, když vzpomenu /
na jméno Páně vznešené /
a dary nezasloužené.
4. Všem národům ať zní ta zvěst: /
Blízky je Pán, chce víru nést /
těm v bázni, v nouzi zkroušeným, /
však v naději vyvoleným.

T: Iz 12 (Chvalozpěv vykoupených) / Miloslav Esterle, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000
M: Georg Friedrich Händel / The Presbyterian Hymnal, 1990

Píseň o trpícím služebníku (Izajáš 53)

„Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a tak vejít do své slávy?“ (Lk 24,26)

- I+II* Kdo uvěří naší zprávě?
Nad kým se zjeví paže Hospodinova?
- I* Vyrostl před ním jako proutek,
jak oddenek z vyprahlé země,
neměl vzhled ani důstojnost.
- II* Viděli jsme ho,
ale byl tak nevzhledný,
že jsme po něm nedychtili.
- I* Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl,
muž plný bolestí,
zkoušený nemocemi,
- II* jako ten, před nímž si *člověk* zakryje tvář,
tak opovržený, že jsme si ho nevážili.
- I* Byly to však naše nemoci, jež nesl,
naše bolesti na sebe vzal,
- II* ale domnívali jsme se, že je raněn,
ubit od Boha a pokořen.
- I* Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost,
zmučen pro naši nepravost.
- II* Trestání *snášel* pro náš pokoj,
jeho jizvami jsme uzdraveni.
- I* Všichni jsme bloudili jako ovce,
každý z nás se dal svou cestou,
jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech.
- II* Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel;
jako beránek vedený na porážku,
jako ovce před stíhači zůstal němý, ústa neotevřel.
- I* Byl *mu* dán hrob se svévolníky, s boháčem smrt *našel*,
ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti.

(Iz 53,1-3.4-7.9)

PÍSEŇ 0452

Nuž všichni, kdo jste žízniví

1. Nuž vši-chni, kdo jste žíz - ni - ví a v svě - do - mích svých tru - chli - ví,

pojď-te ke mně k roz- vla - že - ní.

2. Kdo odměn žádných nemáte, / jinde pokoje neznáte, / ve mně nasycení máte.
3. Pojďte k životu věčnému, / k Bohu, prameni živému, / bez peněz přistupte k němu.
4. Dosti jste jinam běhali, / ke zřídům prázdným chvátali, / hrozné modlářství páchali,
5. mne pak, studnici vod živých, / občerstvitele žíznivých, / opouštěli v myšleních svých.
6. Však jsem já sám váš Spasitel, / smutných srdcí utěšitel, / všech hříchů mocný zprostitel.
7. Není jinde obživení, / vašich srdcí potěšení, / ve mně samém jest spasení.
8. Proč sílu vynakládáte, / darmo peníze dáváte / a vždy v hladu zůstáváte?
9. Přestaňte to již činiti, / nedávejte se svoditi, / zdarma smíte milost vzíti.
10. Slyšte hlas Boha vašeho, / Pána, Krále nebeského, / nakloňte mu ucha svého.
11. Opusť bezbožný cestu svou, / člověk nepravý mysl zlou, / a smiluji se nad tebou.
12. Vždyť jsem hojný v slitování, / a všem v jejich obrácení / dávám hříchů odpuštění.
13. Dám zákon svůj v mysl vaši / a na srdci jej napíši, / tak vás připojím k své říši.
14. Víru, lásku i naději / Duchem svatým ve vás vleji; / v tom poznáte, že vám přeji.
15. Nebudu se již hněvati, / ni proti vám povstávati, / když v tom budete trvati.
16. Budu k vám vždy dobrotivý, / jsa Otec váš milostivý, / a vy lid můj žádostivý.

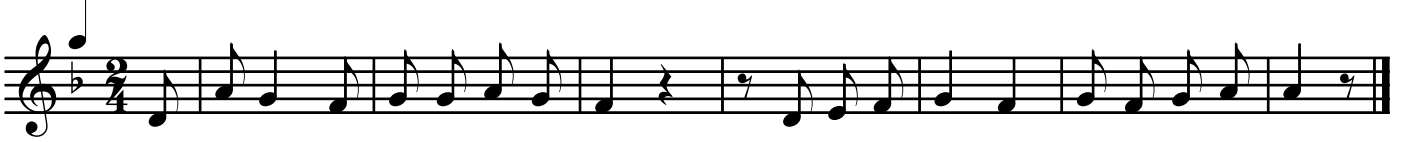
T: Iz 55,1-7; Jr 31; Jr 33 (Pozvání) / Havel Dřevínek, Písně chval Božských, 1561 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: Písně chval Božských, 1561

PÍSEŇ 0428

Je dobré, když člověk v tichosti

antifona

Je dobré, když člověk v ticho - sti če - ká na spá - su od Ho-spo-di - na.

Recitace: Já jsem muž, jenž zakusil ponížení
pod holí jeho prchlivosti.
Hnal mě a odvedl
do temnoty beze světla.
Vetkým učinil mé tělo i kůži,
roztříštil mé kosti. *Je dobré...*

Do temnot mě vsadil
jako od věků mrtvé.
Zazdil mé cesty kvádry,
mé stezky rozvrátil.
Když úpím a o pomoc volám,
umlčuje mou modlitbu. *Je dobré...*

Stal se pro mne medvědem číhajícím,
lvem ukrytým v skrýších.
Do mých ledví vystřílel
obsah svého toulce.
Nasytil mě hořkostmi,
napojil pelyňkem. *Je dobré...*

Nechává mě o štěrku si drtit zuby,
přitiskl mě do popela.
Vytrhl mne z pokojného života,
zapomněl jsem na všechno dobré.
Proto jsem řekl: „Je veta po mně
i po mém čekání na Hospodina.“ *Je dobré...*

Rozpomeň se na mé ponížení a zmatené toulání,
na pelyněk, na jed.
Má duše se rozpomíná
a hroutí se ve mně. *Je dobré...*

Beru si však k srdci
a s důvěrou očekávám
Hospodinovo milosrdenství, jež nepomíjí,
jeho slitování, jež nekončí. *Je dobré...*

Obnovuje se každého rána, tvá věrnost je neskonalá. Můj podíl je Hospodin, proto na něj čekám. <i>Je dobré...</i>	Dobry je Hospodin k tem, kdo v něho naději složí, k duši, jež se na jeho vůli dotazuje. Je dobré, když člověk potichu čeká na spásu od Hospodina. <i>Je dobré...</i>
--	---

T: Pl 3 / podle textu Ekumenického překladu Bible Daniel Heller
M: Daniel Heller

PÍSEŇ 0342

Bloudili jsme na cestách

Ladislav Moravetz

Ref. Blou-di-li jsme na cestách, ja - ko ov-ce po ho-rách, po pa-hor-cích kde-ja- kých,

roz-ptý-le - ni po ze-mi. 1. Ni-kdo nás tam ne- hle-dal, ne-chy-bě- li jsme jim víc,
2. Ne-byl ni-kdo,kdo by nám rá-ny těž-ké o - vá - zal,

pa - da - li jsme ú - na - vou, vo - du pi - li zka - le - nou. *Ref.*
kdo by ne - sl ze - sláb - lé, vzal je na svá ra - me - na. *Ref.*

coda

Ny - ní o-brá-ce-ni by-li jsme k pas-tý-ři do-bré-mu a stráž- ci du - ší svých.

(opakuje se tak dlouho, dokud se nepřechte text recitativu)

recitace při opakování cody:

On hříchu neučinil
a v jeho ústech nebyla nalezena lest.
Když mu spílali, neodplácel spíláním,
když trpěl, nehrozil,
ale vkládal vše do rukou toho,
jenž soudí spravedlivě.
On na svém těle vzal naše hříchy na kříž,
abychom zemřeli hříchům
a byli živi spravedlnosti.
„Jeho rány nás uzdravily.“

T: Ez 34; 1 P 2,25 / Jiří Pejla
M: Ladislav Moravetz
S: Ladislav Moravetz

PÍSEŇ 0427

Všechno, co žije, ať chválí Hospodina

antifona

Všech - no, co ži - je, ať chvá - lí Ho - spo - di - na.

verš

1. Požehnaný jsi, Pane, Bože našich Ot - ců, chvályhodný a svrchovaně velebný na vě - ky.
Všechno ...
2. Požehnané je tvé slavné svaté jméno /
a svrchovaně chvályhodné a velebené na věky.
Všechno...
3. Požehnaný jsi ty ve svém svatém slavném chrámě /
a svrchovaně chvályhodný a slavný na věky.
Všechno...
4. Požehnaný jsi ty na svém královském trůně /
a svrchovaně chvályhodný a velebený na věky.
Všechno...
5. Požehnaný jsi ty, který shlížíš na hlubiny a trůníš na cherubech /
a svrchovaně chvályhodný a velebený na věky.
Všechno...
6. Požehnaný jsi ty na klenbě nebes /
a velebený a plný slávy na věky.
Všechno...

T: Da 3 (Azarjášova modlitba) / Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

M: Bohuslav Korejs, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 / 2018